

II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

ΣΥΣΤΑΣΗ (ΕΕ) 2021/132 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 2ας Φεβρουαρίου 2021

για την τροποποίηση της σύστασης (ΕΕ) 2020/912 σχετικά με τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ και την πιθανή άρση του εν λόγω περιορισμού

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχεία β) και ε) και το άρθρο 292 πρώτη και δεύτερη περίοδος,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στις 30 Ιουνίου 2020 το Συμβούλιο εξέδωσε τη σύσταση (ΕΕ) 2020/912 σχετικά με τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ και την πιθανή άρση του εν λόγω περιορισμού ⁽¹⁾.
- (2) Τα κριτήρια που καθορίζονται στη σύσταση (ΕΕ) 2020/912 του Συμβουλίου αναφέρονται στο 14ήμερο μέσο ποσοστό ανακοίνωσης κρουσμάτων στην ΕΕ της 15ης Ιουνίου 2020. Η σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με την εφαρμογή συντονισμένης προσέγγισης όσον αφορά τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας για την αντιμετώπιση της πανδημίας COVID-19, η οποία εκδόθηκε στις 13 Οκτωβρίου 2020, χρησιμοποιεί πρόσθετα κριτήρια που αντικατοπτρίζουν τις πλέον πρόσφατες επιστημονικές συμβουλές ⁽²⁾.

Οι νέες παραλλαγές του SARS COV-2 αποτελούν σοβαρή πηγή ανησυχίας. Οι παραλλαγές φαίνεται ότι μεταδίδονται με ταχύτητα κατά 50 % έως 70 % μεγαλύτερη ⁽³⁾ επιβαρύνοντας περισσότερο τα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης.

Ως εκ τούτου, τα κριτήρια και τα ανώτατα όρια που καθορίζονται στη σύσταση (ΕΕ) 2020/912 θα πρέπει να επικαιροποιηθούν.

- (3) Στις 22 Δεκεμβρίου 2020 η Επιτροπή αντέδρασε στην εμφάνιση μιας από αυτές τις παραλλαγές με την έγκριση σύστασης σχετικά με την εφαρμογή συντονισμένης προσέγγισης όσον αφορά τα ταξίδια και τις μεταφορές ως απάντηση στην παραλλαγή του SARS-COV-2 που παρατηρήθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο ⁽⁴⁾.
- (4) Στις 19 Ιανουαρίου 2021 η Επιτροπή, στην ανακοίνωσή της με τίτλο «Ενιαίο μέτωπο καταπολέμησης της νόσου COVID-19», ζήτησε την ανάληψη επείγουσας δράσης για τον περιορισμό του κινδύνου ενός δυνητικά πιο σκληρού τρίτου κύματος λοιμώξεων.
- (5) Στην εν λόγω ανακοίνωση η Επιτροπή τόνισε, επίσης, ότι θα πρέπει να συνιστάται θερμά η αποφυγή όλων των μη αναγκαίων ταξιδιών, ιδίως από και προς περιοχές υψηλού κινδύνου, έως ότου βελτιωθεί σημαντικά η επιδημιολογική κατάσταση.

⁽¹⁾ Σύσταση (ΕΕ) 2020/912 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 2020, σχετικά με τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ και την πιθανή άρση του εν λόγω περιορισμού (ΕΕ L 208I της 1.7.2020, σ. 1).

⁽²⁾ Σύσταση (ΕΕ) 2020/1475 του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2020, σχετικά με την εφαρμογή συντονισμένης προσέγγισης όσον αφορά τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας για την αντιμετώπιση της πανδημίας COVID-19 (ΕΕ L 337 της 14.10.2020, σ. 3).

⁽³⁾ Αξιολόγηση κινδύνου από το ECDC: Κίνδυνος που συνδέεται με τη διασπορά νέων παραλλαγών του ιού SARS-CoV-2 οι οποίες αποτελούν πηγή ανησυχίας στην ΕΕ/στον ΕΟΧ, στοιχεία διαθέσιμα στη διεύθυνση: <https://www.ecdc.europa.eu/en/publications-data/covid-19-risk-assessment-spread-new-sars-cov-2-variants-eueea>

⁽⁴⁾ C(2020) 9607 final.

- (6) Στις 21 Ιανουαρίου 2021 το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων εξέδωσε την τελευταία αξιολόγηση κινδύνου σχετικά με τη διασπορά των νέων ιδιαίτερα ανησυχητικών στην ΕΕ/ΕΟΧ παραλλαγών του SARS-CoV-2 ⁽⁷⁾, συνιστώντας τη θέσπιση αυστηρότερων μέτρων και κατευθυντήριων γραμμών για την αποφυγή των μη αναγκαίων ταξιδιών, μεταξύ άλλων με σκοπό την επιβράδυνση της εισαγωγής και της διασποράς των νέων παραλλαγών του SARS-CoV-2 που προκαλούν ανησυχία. Εκτός από τις συστάσεις για την αποφυγή των μη αναγκαίων ταξιδιών και τους περιορισμούς στα ταξίδια για τα άτομα που έχουν μολυνθεί, θα πρέπει να διατηρηθούν τα μέτρα όσον αφορά τα ταξίδια, όπως η διενέργεια διαγνωστικής εξέτασης και η επιβολή καραντίνας στους ταξιδιώτες, ιδίως σε όσους προέρχονται από περιοχές με μεγαλύτερη συχνότητα εμφάνισης των νέων παραλλαγών. Εάν ο προσδιορισμός της αλληλουχίας εξακολουθεί να μην επαρκεί για να αποκλειστεί η πιθανότητα μεγαλύτερης συχνότητας εμφάνισης των νέων παραλλαγών, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές του Ευρωπαϊκού Κέντρου Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων σχετικά με τον προσδιορισμό της γονιδιωματικής αλληλουχίας, θα πρέπει επίσης να εξεταστεί η επιβολή αναλογικών μέτρων όσον αφορά τα ταξίδια από περιοχές στις οποίες παραμένει υψηλό το επίπεδο μετάδοσης στην κοινότητα.
- (7) Στα προφορικά συμπεράσματα που εξήχθησαν μετά τη βιντεοδιάσκεψη των μελών του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στις 21 Ιανουαρίου 2021, ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου τόνισε ότι ενδέχεται να χρειαστούν μέτρα για τον περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς και εντός της ΕΕ για την ανάσχεση της διασποράς του ιού και κάλεσε το Συμβούλιο να επανεξετάσει τις συστάσεις του σχετικά με τα ταξίδια στο εσωτερικό της ΕΕ και τα μη αναγκαία ταξίδια προς την ΕΕ υπό το πρίσμα των κινδύνων που ενέχουν οι νέες παραλλαγές του ιού.
- (8) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της παρούσας σύστασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της. Δεδομένου ότι η παρούσα σύσταση βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν, η Δανία πρέπει να αποφασίσει, σύμφωνα με το άρθρο 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, εντός έξι μηνών αφότου το Συμβούλιο αποφασίσει επί της παρούσας σύστασης, εάν θα την εφαρμόσει.
- (9) Η παρούσα σύσταση συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁸⁾· ως εκ τούτου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (10) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, η παρούσα σύσταση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας η οποία συνήφθη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των εν λόγω χωρών, με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁹⁾.
- (11) Όσον αφορά την Ελβετία, η παρούσα σύσταση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ ⁽⁸⁾ σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁹⁾.
- (12) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, η παρούσα σύσταση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής

⁽⁷⁾ Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων. Κίνδυνος που συνδέεται με τη διασπορά νέων παραλλαγών του SARS-CoV-2 οι οποίες αποτελούν πηγή ανησυχίας στην ΕΕ/στον ΕΟΧ, πρώτη επικαιροποίηση – 21 Ιανουαρίου 2021. ΕΚΠΕΝ: Στοχχόλμη, 2021. Διατίθεται στη διεύθυνση: <https://www.ecdc.europa.eu/sites/default/files/documents/COVID-19-risk-related-to-spread-of-new-SARS-CoV-2-variants-EU-EEA-first-update.pdf>

⁽⁸⁾ Απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20).

⁽⁹⁾ ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

⁽⁹⁾ Απόφαση 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για τη σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1).

Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁰⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου ⁽¹¹⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΣΤΑΣΗ:

Η σύσταση (ΕΕ) 2020/912 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο σημείο 1, η δεύτερη παράγραφος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Για τον καθορισμό των τρίτων χωρών έναντι των οποίων πρόκειται να αρθεί ο υφιστάμενος περιορισμός των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η επιδημιολογική κατάσταση στις αντίστοιχες τρίτες χώρες και περαιτέρω κριτήρια όπως καθορίζονται στην παρούσα σύσταση.»

2. Το σημείο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Αναφορικά με την επιδημιολογική κατάσταση, θα πρέπει να εφαρμόζονται τα ακόλουθα κριτήρια:

- το “14ήμερο σωρευτικό ποσοστό ανακοίνωσης κρουσμάτων COVID-19”, δηλαδή ο συνολικός αριθμός νεοανακοινωθέντων κρουσμάτων COVID-19 ανά 100 000 άτομα τις προηγούμενες 14 ημέρες·
- η τάση των νέων κρουσμάτων κατά την ίδια περίοδο σε σύγκριση με τις προηγούμενες 14 ημέρες να διατηρείται σταθερή ή να μειώνεται·
- το “ποσοστό διαγνωστικών εξετάσεων”, δηλαδή ο αριθμός διαγνωστικών εξετάσεων για λοίμωξη από τη νόσο COVID-19 ανά 100 000 άτομα που πραγματοποιήθηκαν κατά τις προηγούμενες επτά ημέρες·
- το “ποσοστό θετικότητας των διαγνωστικών εξετάσεων”, δηλαδή το ποσοστό θετικών διαγνωστικών εξετάσεων επί του συνόλου των διαγνωστικών εξετάσεων για λοίμωξη από τη νόσο COVID-19 που πραγματοποιήθηκαν κατά τις προηγούμενες επτά ημέρες·
- η φύση του ιού που εμφανίζεται σε μια χώρα, ιδίως το κατά πόσον έχουν ανιχνευθεί παραλλαγές του ιού που προκαλούν ιδιαίτερη ανησυχία. Οι παραλλαγές που προκαλούν ανησυχία αξιολογούνται ως τέτοιες από το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC) με βάση κύριες ιδιότητες του ιού, όπως η μετάδοση, η σοβαρότητα και η ικανότητα διαφυγής από την ανοσιακή απόκριση.

Προκειμένου να συμπεριληφθούν στο παράρτημα Ι, οι τρίτες χώρες θα πρέπει να πληρούν τα ακόλουθα κατώτατα όρια: 14ήμερο σωρευτικό ποσοστό ανακοίνωσης κρουσμάτων COVID-19 που δεν υπερβαίνει το 25, ποσοστό διαγνωστικών εξετάσεων μεγαλύτερο του 300 και ποσοστό θετικότητας των διαγνωστικών εξετάσεων που δεν υπερβαίνει το 4 %. Επιπλέον, μπορεί να λαμβάνεται υπόψη η συνολική αντιμετώπιση της νόσου COVID-19, ειδικότερα οι διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με πτυχές όπως η επιτήρηση, η ιχνηλάτηση των επαφών, η ανάλυση, η θεραπευτική αγωγή και η αναφορά κρουσμάτων, καθώς και την αξιοπιστία των διαθέσιμων πληροφοριών και πηγών δεδομένων, και, εάν χρειάζεται, τον συνολικό μέσο όρο για το σύνολο των παραμέτρων του Διεθνούς Υγιονομικού Κανονισμού (ΔΥΚ).

Τα δεδομένα σχετικά με το “ποσοστό διαγνωστικών εξετάσεων” και το “ποσοστό θετικότητας των διαγνωστικών εξετάσεων” θα πρέπει να παρέχονται από το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC), με βάση τις πληροφορίες που αυτό έχει στη διάθεσή του. Τα δεδομένα αυτά θα μπορούσαν να συμπληρωθούν με πληροφορίες που θα παρέχουν οι αντιπροσωπίες της ΕΕ, εφόσον είναι διαθέσιμες, επίσης βάσει του καταλόγου σημείων ελέγχου που επισυνάπτεται στην ανακοίνωση της 11ης Ιουνίου 2020.»

3. Το σημείο 4 τροποποιείται ως εξής:

α) Η δεύτερη παράγραφος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οι ταξιδιωτικοί περιορισμοί μπορούν να αίρονται ή να επιβάλλονται εκ νέου, εν όλω ή εν μέρει, για συγκεκριμένη τρίτη χώρα που περιλαμβάνεται ήδη στο παράρτημα Ι, συναρτήσει των μεταβολών σε ορισμένες από τις προϋποθέσεις που καθορίζονται ανωτέρω και, κατά συνέπεια, στην αξιολόγηση της επιδημιολογικής κατάστασης.»

⁽¹⁰⁾ ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 21.

⁽¹¹⁾ Απόφαση 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19).

β) Προστίθενται οι ακόλουθες νέες παράγραφοι:

«Σε περίπτωση ταχείας επιδείνωσης της επιδημιολογικής κατάστασης, ιδίως όταν διαπιστώνεται υψηλή συχνότητα εμφάνισης παραλλαγών του ιού που προκαλούν ανησυχία, είναι δυνατή η ταχεία επαναφορά των ταξιδιωτικών περιορισμών για μη αναγκαία ταξίδια για τις τρίτες χώρες που απαριθμούνται ήδη στο παράρτημα I.

Για την άρση του προσωρινού περιορισμού των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ όσον αφορά τις τρίτες χώρες που απαριθμούνται στο παράρτημα I, τα κράτη μέλη θα πρέπει, κατά περίπτωση, να λαμβάνουν υπόψη την αμοιβαιότητα για τον χώρο ΕΕ+.»

4. Μετά το σημείο 4 παρεμβάλλεται το ακόλουθο νέο σημείο:

«Τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνιστούν θερμά την αποφυγή των μην αναγκαίων ταξιδιών από τον χώρο ΕΕ+ προς άλλες χώρες εκτός από εκείνες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I.»

Τα ακόλουθα σημεία αριθμούνται εκ νέου ανάλογα.

5. Το νέο σημείο 6 τροποποιείται ως εξής:

α) Η δεύτερη παράγραφος απαλείφεται.

β) Μετά το δεύτερο εδάφιο που διαγράφηκε εισάγεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Σε περίπτωση ταχείας επιδείνωσης της επιδημιολογικής κατάστασης, ιδίως όταν διαπιστώνεται υψηλή συχνότητα εμφάνισης παραλλαγών του ιού που προκαλούν ανησυχία, τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν προσωρινά τις κατηγορίες ταξιδιωτών που απαριθμούνται στο παράρτημα II. Τα ταξίδια που δικαιολογούνται από επιτακτικούς λόγους θα πρέπει να συνεχίσουν να επιτρέπονται.»

γ) Η τελευταία παράγραφος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ο κατάλογος των ειδικών κατηγοριών ταξιδιωτών με ουσιώδη καθήκοντα ή ανάγκες που παρατίθεται στο παράρτημα II μπορεί να επανεξετάζεται από το Συμβούλιο, επί τη βάση πρότασης της Επιτροπής, ανάλογα με τις κοινωνικές και οικονομικές παραμέτρους, καθώς και τη συνολική αξιολόγηση της εξέλιξης της επιδημιολογικής κατάστασης με βάση τη μεθοδολογία, τα κριτήρια και τις πληροφορίες που αναφέρονται ανωτέρω.»

6. Το νέο σημείο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη θα πρέπει να απαιτούν από τα πρόσωπα που ταξιδεύουν για οποιονδήποτε ουσιώδη ή μη ουσιώδη λόγο, καθήκον ή ανάγκη, με εξαίρεση τους εργαζομένους στον τομέα των μεταφορών και τους μεθοριακούς εργαζομένους, να έχουν αρνητικό αποτέλεσμα από διαγνωστική εξέταση για τη νόσο COVID-19 με βάση δοκιμή αλυσιδωτής αντίδρασης πολυμεράσης (PCR), η οποία να έχει πραγματοποιηθεί το νωρίτερο 72 ώρες πριν από την αναχώρηση, και να υποβάλλουν την κατάλληλη απόδειξη του αποτελέσματος της εξέτασης αυτής στη μορφή που ορίζουν οι αρχές.

Αν οι διαγνωστικές εξετάσεις κατά την αναχώρηση δεν είναι εφικτές, τα πρόσωπα που αναφέρονται στο σημείο 6 στοιχεία α) και β) θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να πραγματοποιούν την εξέταση μετά την άφιξη, σύμφωνα με τις εθνικές διαδικασίες. Αυτό ισχύει με την επιφύλαξη τυχόν υποχρέωσης υποβολής περαιτέρω μέτρων, συμπεριλαμβανομένης της καραντίνας, μετά την άφιξη.

Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν την αυτοαπομόνωση, την καραντίνα και την ιχνηλάτηση επαφών για περίοδο έως 14 ημερών, καθώς και περαιτέρω διαγνωστικές εξετάσεις για τη νόσο COVID-19, όπως απαιτείται κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου, υπό την προϋπόθεση ότι επιβάλλουν τις ίδιες απαιτήσεις στους υπηκόους τους όταν ταξιδεύουν από την ίδια τρίτη χώρα. Για τους ταξιδιώτες που φθάνουν από τρίτη χώρα στην οποία έχει εντοπιστεί παραλλαγή του ιού που προκαλεί ανησυχία, τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιβάλλουν τις εν λόγω απαιτήσεις και ιδίως την καραντίνα κατά την άφιξη, καθώς και επιπλέον διαγνωστικές εξετάσεις κατά την άφιξη ή μετά την άφιξη.

Όσον αφορά τα ταξίδια που πραγματοποιούνται λόγω ουσιώδους καθήκοντος ή ανάγκης όπως ορίζεται στο παράρτημα II:

- τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν, με συντονισμένο τρόπο, να άρουν ορισμένα ή όλα τα ανωτέρω μέτρα στις περιπτώσεις στις οποίες τα μέτρα αυτά θα εμποδίζουν τον ίδιο τον σκοπό του ταξιδιού·
- για το προσωπικό του τομέα των μεταφορών, τους ναυτικούς και για τους μεθοριακούς εργαζομένους, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να απαιτούν περισσότερες από μία αρνητικές ταχείες δοκιμασίες αντιγόνων κατά την άφιξη στον χώρο ΕΕ+. Στην ειδική περίπτωση προσωπικού μεταφορών που προέρχεται από χώρα στην οποία διαπιστώνεται υψηλή συχνότητα εμφάνισης παραλλαγών του ιού που προκαλούν ανησυχία, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν αρνητική ταχεία δοκιμασία αντιγόνων πριν από την αναχώρηση·
- τα ιπτάμενα πληρώματα θα πρέπει να εξαιρούνται από οποιαδήποτε διαγνωστική εξέταση αν η παραμονή τους σε τρίτη χώρα ήταν μικρότερη των 12 ωρών, εκτός εάν αφικνούνται από τρίτη χώρα στην οποία έχει εντοπιστεί παραλλαγή του ιού που προκαλεί ανησυχία, οπότε θα πρέπει να υποβάλλονται σε αναλογική διαγνωστική εξέταση.

Αυτό ισχύει με την επιφύλαξη των γενικών απαιτήσεων για τη δημόσια υγεία που μπορούν να επιβληθούν από τα κράτη μέλη, όπως η τήρηση φυσικής απόστασης και η απαίτηση χρήσης μάσκας.»

7. Μετά το νέο σημείο 7 παρεμβάλλεται το ακόλουθο νέο σημείο:

«Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αναπτύξουν έντυπο εντοπισμού επιβατών (PLF) και να απαιτούν από τα άτομα που εισέρχονται στην ΕΕ να υποβάλλουν έντυπο εντοπισμού επιβατών (PLF) σύμφωνα με τις ισχύουσες απαιτήσεις για την προστασία των δεδομένων. Τελεί υπό εκπόνηση κοινό ευρωπαϊκό έντυπο εντοπισμού επιβατών για πιθανή χρήση από τα κράτη μέλη. Όπου είναι δυνατόν, θα πρέπει να χρησιμοποιείται ψηφιακή επιλογή για τις πληροφορίες εντοπισμού επιβατών, προκειμένου να απλουστευθεί η επεξεργασία και να επιταχυνθεί η ιχνηλάτηση επαφών, εξασφαλίζοντας παράλληλα ισότιμη πρόσβαση σε όλους τους υπηκόους τρίτων χωρών.»

8. Τα ακόλουθα σημεία αριθμούνται εκ νέου ανάλογα.

Βρυξέλλες, 2 Φεβρουαρίου 2021.

Για το Συμβούλιο
Η Πρόεδρος
A. P. ZACARIAS
